

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/82/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010193
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4622010193.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného O. H., pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokurátorky Topoľčany (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 28.09.2022, sp. zn. 2T/47/2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 2. februára 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Topoľčany konajúci samosudkyňou (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom zo 28.09.2022, sp. zn. 2T/47/2022, (ďalej len „napadnutý rozsudok“) podľa § 285 písmeno b/ Trestného poriadku oslobodil obžalovaného O. H. (ďalej len „obžalovaný“) spod obžaloby okresného prokurátora z 05.05.2022 sp. zn. Pv 96/20/4406 pre zažalované skutky v nej právne posúdené v bode 1/ ako prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 1 Trestného zákona a v bode 2/ ako prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 odsek 2 Trestného zákona, ktorých sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe, že:

1. dňa 07. decembra 2017 v čase od 10.00 do 10.45 hodiny na Okresnom riaditeľstve policajného zboru, Odbor kriminálnej polície v T., v trestnej veci proti obvinenému S. S., trestne stíhanému za prečiny ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona a výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, vedenej pod číslom konania ČVS: ORP-470/VYS-TO-2017, v procesnom postavení svedka, po jeho zákonomnom poučení o trestno-právnych následkoch krivej výpovede, nepravdivo vypovedal pred vyšetrovateľom PZ o skutočnostiach dôležitých pre rozhodnutie v trestnom konaní, keď uviedol, že nevidel, že by obvinený S. S. udrel poškodeného E. U. do hlavy a videl len, ako poškodený spadol na zem a tiež nevidel, že by obvinený S. S. niekoho udrel, pričom táto nepravdivá výpoveď je v zjavnom rozpore s jeho svedeckou výpoveďou na hlavnom pojednávaní v trestnej veci proti obžalovanému S. S., vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 1T/27/2018, kde obvinený po zákonomnom poučení o trestno-právnych následkoch krivej výpovede a po zložení prísahy, dňa 8. novembra 2018 na Okresnom súde Topoľčany uviedol, že videl, ako poškodený U., ako prvý opakovane útočil na obžalovaného S. S. a ten poškodeného opakovane, možno v sebaobrane, udrel poškodeného, ktorý po úderoch od obžalovaného opakovane spadol na zem, po druhom údere od obžalovaného zostal poškodený ležať na zemi a prestal sa hýbať, pričom aj táto výpoveď obžalovaného je v úplnom rozpore s objektívne zisteným priebehom skutkového deja, ustáleným rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/74/2019 z 8.10.2019, v ten deň i právoplatného, ktorým uznal obžalovaného S. S. za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, v podstate na tom skutkovom základe, že k ťažkej ujme na zdraví poškodeného U. došlo tak, že obžalovaný S. S. po predchádzajúcom slovnom nedorozumení poškodeného fyzicky napadol tak, že k nemu pristúpil zo strany a päťou ho

udrel veľkou intenzitou do oblasti tváre, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, udrel si hlavu o tvrdú podložku, kde zostal bez pohybu ležať, čím mu spôsobil zranenia právne označované ako ťažká ujma na zdraví,

2. napriek tomu, že v prípravnom konaní, ako svedok vo svojom výsluchu zo dňa 07.12.2017 v trestnej veci vedenej na odbore kriminálnej polície Topoľčany pod číslom konania ČVS: ORP-470/VYS-TO-2017, pred vyšetrovateľom PZ uviedol, že nevidel, že by obvinený S. S. udrel poškodeného U., dňa 08.11.2018 na hlavnom pojednávaní Okresného súdu Topoľčany, v trestnej veci proti obžalovanému S. S., pre prečiny ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona a výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, vedenej pod spisovou značkou 1T/27/2018, v procesnom postavení svedka, po jeho poučení o trestnoprávných následkoch krivej výpovede a krivej prísahy a po zložení prísahy svedka uviedol, že poškodený U. útočil na obžalovaného S. S., ktorý ho v sebaobrane udrel päťou, poškodený spadol na zem a keď sa postavil, znova útočil na obžalovaného S., ktorý ustupoval a potom poškodeného U. udrel tak, že tento spadol na zem a prestal sa hýbať a že poškodený napadol obžalovaného, z ktorej výpovede vyplýva, že zo strany obžalovaného S. S. malo ísť o konanie, ktorým sa v podstate bránil útoku poškodeného U., pričom táto svedecká výpoveď je v rozpore s ostatnými svedeckými výpoveďami svedkov danej trestnej veci, ako i s objektívne zisteným priebehom skutkového deja, ktorý bol zistený a opísaný vo výrokovej časti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/74/2019 zo dňa 08.10.2019, v ten deň i právoplatného, ktorým bol obžalovaný S. S. uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona a iné, ktorého sa mal dopustiť v podstate tak, že po predchádzajúcom slovnom nedorozumení fyzicky napadol poškodeného E. U. tak, že k nemu pristúpil zo strany a päťou ho udrel veľkou intenzitou do oblasti tváre, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, udrel si hlavu o tvrdú podložku, kde zostal bez pohybu ležať, čím mu spôsobil zranenia právne označované ako ťažká ujma na zdraví“,

pretože skutky nie sú trestným činom.

Napadnutý rozsudok bol obžalovanému, jeho obhajcovi a okresnému prokurátorovi oznámený vyhlásením v ich prítomnosti na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa uskutočnenom 28.09.2022, po ktorom oznámení, v zákonnej lehote, teda včas, podal proti nemu okresný prokurátor odvolanie, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 11.11.2022 a to názorom, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu vykonal všetky dostupné dôkazy, avšak pochybil, keď vyhlásil napadnutý oslobodzujúci rozsudok, keďže vykonané dôkazy nasvedčujú tomu, že žalované skutky sa stali, sú trestným činom a dopustil sa ich obžalovaný.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa nekorešponduje s výsledkami dokazovania vykonaného v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní a považuje ho za rozhodnutie s dokazovaním za nesúladné a logicky rozporuplné.

Konštatovanie súdu v odôvodnení oslobodzujúceho rozsudku, že výpoveď obžalovaného H. v inej trestnej veci, v procesnom postavení svedka, nebola spôsobilá ovplyvniť priebeh a výsledok trestného konania, vzhľadom na výpovede ostatných svedkov a znalecké dokazovanie, nepovažuje za relevantný argument, pretože výpoveď očitého svedka kritickej udalosti, teda prítomného na mieste v čase, keď sa mal predmetný skutok stať, je podstatnou okolnosťou, ktorá má význam pre rozhodnutie, už z toho dôvodu, že ju orgány činné v trestnom konaní i súd brali rozhodovaní do úvahy, hoci v kontexte iných dôkazov.

Má za to, že obžalovaný konal v úmysle priamom, pričom pohnútkou k takémuto konaniu bola tá skutočnosť, že bol v priateľskom vzťahu s obžalovaným S., ktorý bol na neho po prepustení z väzby nahneván a bol motivovaný pomôcť obžalovanému vyvinieť sa, respektíve zvrátiť nepriaznivú dôkaznú situáciu, súc si vedomý, že on sám sa aktívne podieľal na vzniku konfliktu medzi poškodeným U. a obžalovaným H..

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) navrhol, aby napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku zrušil a aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného uzná za vinného na skutkovom základe obžaloby a uloží mu úhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby s podmienočným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu sa písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 23.11.2022 podrobne vyjadril k odvolaniu okresného prokurátora, a to z hľadiska tak dôkaznej situácie

a relevantných skutkových zistení, ako aj právnych úvah, ktorými sa súd prvého stupňa posudzujúc dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovaného v prejednávanej veci spravoval a v celom rozsahu sa stotožniac s oslobodzujúcim výrokom o vine napadnutého rozsudku navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Po splnení podmienok ustanovených v § 293 odsek 5 Trestného poriadku sa verejné zasadnutie odvolacieho súdu uskutočnilo v neprítomnosti obžalovaného.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu stotožniac sa s písomnými dôvodmi odvolania okresného prokurátora modifikoval len jeho konečný návrh, a to tak, že v odvolaciu súdu navrhol postupom podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušiť a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrjavúc na za obžalovaného vypracovanom písomnom vyjadrení k odvolaniu okresného prokurátora, v konečnom návrhu odvolaciu súdu navrhol odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd, preskúmal oslobodzujúci výrok o vine napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolanie okresného prokurátora (zjavne podané v neprospech obžalovaného, na podanie ktorého bol podľa § 308 odsek 1 veta prvá Trestného poriadku oprávnenou osobou) nepochybné smerovalo, a napokon aj konanie obom týmto výrokom napadnutého rozsudku predchádzajúce a to aj z hľadísk, či nemajú chyby síce odvolaním okresného prokurátora nevytýkané, ktoré by však mohli odôvodniť podanie dovolania z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 odsek 1 Trestného poriadku (žiadne také chyby však nezistiac).

Plnením tejto svojej, z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku mu vyplývajúcej, prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku v súlade so zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 10 Trestného poriadku vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné na objasnenie všetkých základných skutočností dôležitých pre trestné stíhanie tak, ako to v prejednávanej veci vyplývalo predovšetkým z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine obžalovaného.

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb konania oslobodzujúcemu výroku o vine napadnutého rozsudku predchádzajúceho, ktoré by boli porušením ustanovení, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku).

Aj z dôvodu vyššie uvedeného, skutkové zistenia, ktoré viedli súd prvého stupňa k oslobodzujúcemu výroku o vine napadnutého rozsudku, tak mohli vychádzať (a napokon s poukazom na ďalej uvedené aj vychádzajú) z výsledkov nielen úplného, ale aj zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú všetkým kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku (§ 321 písmeno c/ Trestného poriadku).

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obranou obžalovaného a tiež (a zvlášť) akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, s ktorými sa aj

odvolací súd bez zásadných výhrad stotožňuje a v podrobnostiach na ktoré, ako na správne a v podstate aj úplné poukazuje.

Súd prvého stupňa k týmto skutkovým zisteniam totiž dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda jednotlivo aj v ich súhrne a podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu. Súd prvého stupňa pri hodnotení ním vykonaného dokazovania v prejednávanej veci tiež, a podľa názoru odvolacieho súdu aj opodstatnene rešpektoval aj jedno zo základných pravidiel vyplývajúcich pri dokazovaní z ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 4 Trestného poriadku, v ktorom je upravená zásada prezumpcie neviny a ktorým je jednak pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“, z ktorého vyplýva pre súd povinnosť rozhodnúť v prospech obvineného, ak zostanú dôvodné pochybnosti o niektorej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, jednak ďalšie pravidlo, v zmysle ktorého nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina (ktorú obvinený nie je v konečnom dôsledku ani povinný dokazovať).

Podľa názoru odvolacieho súdu odvolaním okresného prokurátora súdu prvého stupňa vytýkané hodnotenie vykonaných dôkazov v rozpore so zásadou trestného konania uvedenou v ustanovení § 2 odsek 12 Trestného poriadku neobsahuje žiadne také konkrétne skutočnosti a okolnosti, ktoré by jednotlivo alebo vo svojom súhrne v prejednávanej veci jednak nasvedčovali tomu, že k namietaným skutkovým zisteniam súd prvého stupňa dospel postupom nezodpovedajúcim zásadám logického myslenia a uvažovania, jednak sponchybovali opodstatnenosť použitia jedného zo základných pravidiel vyplývajúcich pri dokazovaní z ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 4 Trestného poriadku, v ktorom je upravená zásada prezumpcie neviny a ktorým je jednak pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnymi závermi súdu prvého stupňa ako aj s jeho dôvodmi, pričom poukazuje na presvedčivé dôvody napadnutého rozsudku, ktorým vysvetlil, prečo skutky obžalovaného nie sú trestnými činmi.

Možno súhlasiť s tými závermi, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že obžalovaný ohľadne skutkov 1.) a 2.) obžaloby v procesnom postavení svedka pred vyšetrovateľom úmyselne uviedol po zákonom poučení nepravdu alebo úmyselne zamlčal podstatné okolnosti, ktoré mali význam pre rozhodnutie. Nemožno jednoznačne konštatovať, že jeho výpoveď ako svedka mala podstatný význam na ďalší procesný postup a rozhodnutie súdu v merite veci. Svedok dostatočne zrozumiteľným a hodnoverným spôsobom vysvetlil rozpory, odlišnosti vo svojich výpovediach.

Napokon zo súhrnu priamych, ako i nepriamych dôkazov, ako i samotnou priznávajúcou výpoveďou už odsúdeného S. bolo nad akúkoľvek pochybnosť preukázané jeho protiprávne konanie.

Za daného skutkového stavu výpoveď obžalovaného ako svedka de facto nebola spôsobilá ovplyvniť priebeh, no najmä výsledok trestného konania vedeného proti obvinenému (už odsúdenému) S. S..

V preskúmvanej trestnej veci teda absentuje znak objektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaných trestných činov. Inak povedané, súd prvého stupňa dospel k správnej konštatácii, že skutky, pre ktoré bol obžalovaný postavený pred súd, nie sú trestnými činmi.

Z dôvodov vyššie uvedených a napokon správne a úplne, ale aj dostatočne zrozumiteľne vyplývajúcich z odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa k oslobodzujúcemu výroku o vine obžalovaného v prejednávanej veci dospel nielen opodstatnene, teda výsledkom v prejednávanej veci vykonaného dokazovania (§ 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku), ale aj zákonu (§ 321 písmeno d/ Trestného poriadku) zodpovedajúcim spôsobom, pretože na strane jednej v prejednávanej veci zažalované skutky sa stali a spáchal ich obžalovaný, na strane druhej nemajú znaky zažalovaného, ani žiadneho iného, v osobitnej časti Trestného zákona uvedeného trestného činu (§ 285 písmeno b/ Trestného poriadku).

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/, písmeno d/, písmeno f/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali zrušenie odvolaním okresného prokurátora (podaným podľa § 308 odsek 1 Trestného poriadku v neprospech obžalovaného) napadnutého oslobodzujúceho rozsudku a vrátenie veci súdu prvého stupňa podľa §

322 odsek 1 Trestného poriadku, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiac, že nie je dôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).